អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រង និងការត្រួតពិនិត្យ ការនាំចូល ការផលិត ការលក់ ការជួញដូរ ការចែកចាយ និងការប្រើប្រាស់អាវុធជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
លេខ: ៣៧ អនក្រ.បក.

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រង និង ការត្រួតពិនិត្យ ការនាំចូល ការផលិត ការលក់ ការទិញដូរ ការចែកចាយ និង ការប្រើប្រាស់អាវុធជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្តីពី ការតែងតាំងសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមចុះថ្ងៃទី២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពី ការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស-រកម-០១៩៦-០៨ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពី ការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស -រកម-០១៩៦-០៧ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពី ការបង្កើតក្រសួងការពារជាតិ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ១៦ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពី ការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តិទៅនៃក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៣៧ អនក្រ-គត ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៩ ស្តីពី ការកែសំរួលរចនាសម្ព័ន្ធចាត់តាំងក្រសួងការពារជាតិ
- បានឃើញក្រឹត្យលេខ១១ក្រ ចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩២ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពី ការផ្តន្ទាទោស ការកាន់អាវុធ និង ការពាក់សំលៀកបំពាក់ឯកសណ្ឋានដោយខុសពីបទបញ្ជា
- បានឃើញច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល

-បានការឯកភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ក្នុងកិច្ចប្រជុំពេញអង្គ នាថ្ងៃទី ៣០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៩

សម្រេច

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា១.-

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលដៅបង្ការ និង បង្ក្រាប ដើម្បីគ្រប់គ្រង និង ត្រួតពិនិត្យ ការកាន់កាប់ ការស្តុក ការនាំចូល ការផលិត ការលក់ ការទិញដូរ ការចែកចាយ និង ការប្រើប្រាស់អាវុធជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ដែលគ្មានការអនុញ្ញាតពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា២.-

ចាត់ទុកជាអាវុធ ជាតិផ្ទុះ រួមមាន :

១-កាំភ្លើងវែង កាំភ្លើងខ្លីគ្រប់ប្រភេទ ។

២-កាំភ្លើងប្រភេទឧស្ម័នហៀរទឹកភ្នែក ឬ សន្លប់ ឬ ឧស្ម័នពុល ។

៣-កាំភ្លើងស្វ័យប្រវត្តិ ពាក់កណ្តាលស្វ័យប្រវត្តិគ្រប់ប្រភេទ ។

៤-កាំភ្លើងខ្ទប់សម្លេង ឬ ឧបករណ៍ខ្ទប់សម្លេង ។

៥-រ៉ុកកែតគ្រប់ប្រភេទ ។

៦-អាវុធគីមីគ្រប់ប្រភេទ ។

៧-អាវុធជីវសាស្ត្រគ្រប់ប្រភេទ ។

៨- ដំបងឆក់គ្រប់ប្រភេទ ។

៩-គ្រាប់បែក គ្រាប់មីនគ្រប់ប្រភេទ ។

១០-ជាតិផ្ទុះ ឬ សារធាតុផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ។

១១-គ្រាប់កាំភ្លើងគ្រប់ប្រភេទ ។

មាត្រា៣.-

អាវុធ ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២ នៃអនុក្រឹត្យនេះ មិនអាចជាកម្មវត្ថុនៃកម្មសិទ្ធិឯកជនបានឡើយ ។

ជនណាដែលសព្វថ្ងៃនេះ មានអាវុធ ជាតិផ្ទុះ ទោះជាទុកនៅទីកន្លែងណាក៏ដោយ ត្រូវយកអាវុធជាតិផ្ទុះនោះ

មកប្រគល់អោយ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច តាមការកំណត់ដោយ ប្រកាសអន្តរក្រសួង របស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ និង ក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា៤.-

ហាមដាច់ខាត ការលក់ ការទិញដូរ ការធ្វើអំណោយ ការស្តុកទុកក្នុងផ្ទះ ឬ ទីកន្លែងណាផ្សេងទៀត នូវអាវុធ ជាតិផ្ទុះដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២ នៃអនុក្រឹត្យនេះនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា៥.-

ការនាំចូល ការផលិត អាវុធ ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទជាសមត្ថកិច្ចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល :

-តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ បើអាវុធ ជាតិផ្ទុះនោះបំរើអោយវិស័យការពារជាតិ ។

-តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ បើអាវុធ ជាតិផ្ទុះនោះបំរើអោយវិស័យសន្តិសុខជាតិ ។

ការដឹកជញ្ជូនអាវុធ ជាតិផ្ទុះ គ្រប់ប្រភេទ នៅផ្ទៃក្នុងប្រទេស ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ បើអាវុធ ជាតិផ្ទុះនោះ បំរើអោយវិស័យសន្តិសុខជាតិ ឬ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងការពារជាតិ បើអាវុធ ជាតិផ្ទុះនោះបំរើអោយ វិស័យ ការពារជាតិ ។

ជំពូកទី ២

ការគ្រប់គ្រង និង ការត្រួតពិនិត្យ ការប្រើប្រាស់អាវុធជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ

មាត្រា៦.-

ក្រសួងការពារជាតិមានភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវលើការងារគ្រប់គ្រង និង ការត្រួតពិនិត្យការប្រើប្រាស់អាវុធ និង ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ និង កងរាជអាវុធហត្ថ រួមទាំងអាវុធជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ដែលបាន រក្សាទុកក្នុងឃ្លាំង ។

មាត្រា៧.-

ក្រសួងមហាផ្ទៃមានភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវលើការងារគ្រប់គ្រង និង ការត្រួតពិនិត្យ ការប្រើប្រាស់អាវុធ និង ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទក្នុងកងកម្លាំងនគរបាលជាតិ មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល កងជីវពល និង កងសន្តិសុខធនាគារជាតិនៃ កម្ពុជា រួមទាំងអាវុធជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទដែលបានរក្សាទុកក្នុងឃ្លាំង ។

មាត្រា៨.-

ការនាំចូល ការប្រើប្រាស់ ការដឹកជញ្ជូន ការស្តុកទុកក្នុងឃ្លាំងនូវជាតិផ្ទុះ ឬ សារធាតុផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទសំរាប់បំរើ អោយ ការផលិត ឬ សេវាកម្មសាធារណៈ ត្រូវមានការយល់ព្រមពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

នីតិវិធី និង បែបបទនៃការសុំលិខិតអនុញ្ញាតនេះត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

ជំពូកទី ៣
អំពីសមត្ថកិច្ចក្នុងការចេញលិខិត
អនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់អាវុធ និង ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ

មាត្រា៩.-

ក្រសួងការពារជាតិ មានសិទ្ធិផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់អាវុធ និង ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទចំពោះកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ និង កងរាជអាវុធហត្ថ ។

មាត្រា១០.-

ក្រសួងមហាផ្ទៃមានសិទ្ធិផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់អាវុធ និង ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទចំពោះ កងកម្លាំងនគរបាលជាតិ មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល កងជីវពល និង កងសន្តិសុខធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ។

មាត្រា១១.-

នីតិវិធី និង ល័ក្ខខ័ណ្ឌ នៃការសុំលិខិតអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់អាវុធ និង ជាតិផ្ទុះសំរាប់កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ កងរាជអាវុធហត្ថ កងកម្លាំងនគរបាលជាតិ មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល កងជីវពល និង កងសន្តិសុខធនាគារជាតិ នៃកម្ពុជា ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួង របស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ និង ក្រសួងការពារជាតិ ។

ជំពូកទី ៤
សិទ្ធិប្រើប្រាស់កាំភ្លើងខ្លីជាលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួន

មាត្រា១២.-

មន្ត្រីរាជការស្ថាប័នស៊ីវិល ដែលអាចអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់កាំភ្លើងខ្លីយកតាមខ្លួនមួយនាក់មួយដើម ជាលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួនបានតាមការកំណត់ថ្នាក់ដូចខាងក្រោម :

-នៅស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិ សមាជិកព្រឹទ្ធសភា សមាជិករដ្ឋសភា សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ និង សមាជិកឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម ។

-នៅសាលាជំរះក្តីគឺ ប្រធាន និង អគ្គព្រះរាជអាជ្ញាតុលាការកំពូល ។

-នៅក្រសួង ស្ថាប័ន ចាប់ពីថ្នាក់អគ្គនាយកឡើងទៅ ។

-នៅខេត្ត ក្រុង រាជធានីភ្នំពេញ ចាប់ពីអភិបាលរងខេត្ត ក្រុងឡើងទៅ ។

-នៅស្រុក ខ័ណ្ឌ គឺ អភិបាលស្រុក ខ័ណ្ឌ ។

មាត្រា១៣.-

កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ កងរាជអាវុធហត្ថ និង កងកម្លាំងនគរបាលជាតិ អាចអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់

កាំភ្លើងខ្លី យកតាមខ្លួនមួយនាក់មួយដើមជាលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួនបានចាប់ពីថ្នាក់វរសេនីយ៍ឯកឡើងទៅ ។

មាត្រា១៤.-

ចំពោះកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ កងរាជអាវុធហត្ថ កងកម្លាំងនគរបាលជាតិ ក្រៅពីការកំណត់ក្នុងមាត្រា១៣ នៃអនុក្រឹត្យនេះ អាចប្រើប្រាស់អាវុធ ជាតិផ្ទុះបានតែក្នុងពេលប្រតិបត្តិការ ។

ក្នុងពេលប្រតិបត្តិការនេះ ត្រូវមានភ្ជាប់ជាមួយលិខិតបញ្ជាបេសកកម្ម និង មានលិខិតអនុញ្ញាតប្រើប្រាស់អាវុធ ជាតិផ្ទុះជាលក្ខណៈសមូហភាព ។

-ចំពោះលិខិតបញ្ជាបេសកកម្មនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយខុទ្ទកាល័យក្រសួងការពារជាតិ ឬ ខុទ្ទកាល័យអគ្គបញ្ជាការដ្ឋាននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ឬ មេបញ្ជាការ ជើងគោកឬមេបញ្ជាការជើងទឹក ឬ មេបញ្ជាការជើងអាកាស ឬ មេបញ្ជាការកងរាជអាវុធហត្ថ ឬ មេបញ្ជាការយោធភូមិភាគ ឬ មេបញ្ជាការតំបន់ប្រតិបត្តិការសឹករង ។

សមត្ថកិច្ចចុះហត្ថលេខាលើលិខិតបញ្ជាបេសកកម្មនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដែលពុំមានចែងខាង លើ ត្រូវកំណត់ដោយអគ្គមេបញ្ជាការនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។

-ចំពោះលិខិតបញ្ជាបេសកកម្មនៃកងកម្លាំងនគរបាលជាតិ កងសន្តិសុខធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយអគ្គនាយកនគរបាលជាតិ ឬ ស្នងការនគរបាលខេត្ត ក្រុង ។

ក្រោយពេលចប់កិច្ចប្រតិបត្តិការភ្លាម ត្រូវយកអាវុធ ជាតិផ្ទុះ រួមទាំងលិខិតប្រើប្រាស់អាវុធ ជាតិផ្ទុះនោះមក រក្សាទុកនៅតាមអង្គភាពសាមី ។

ករណីនៃកិច្ចប្រតិបត្តិការដែលចាំបាច់ ត្រូវប្រើប្រាស់អាវុធ ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាស អន្តរក្រសួងរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ និង ក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា១៥.-

ជនបរទេសគ្មានសិទ្ធិប្រើប្រាស់អាវុធ ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ។

មាត្រា១៦.-

កាំភ្លើងវែង មិនអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់ជាលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួនឡើយ ។

មាត្រា១៧.-

ហាមយកអាវុធ ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ចូលក្នុងរាជធានីភ្នំពេញ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងមហាផ្ទៃ ឬ ក្រសួងការពារជាតិ ។

បែបបទ និង លក្ខខណ្ឌ នៃការសុំអនុញ្ញាតយកអាវុធ ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ចូលរាជធានីភ្នំពេញ និង ចំនួន

បុស្តិ៍ទទួលផ្ញើអាវុធជាតិផ្ទុះត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ និង ក្រសួងការពារជាតិ ។

ជំពូកទី ៥
ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា១៨.-

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារតាមច្បាប់ ស្តីពី ការផ្តន្ទាទោសការកាន់អាវុធ និង ការពាក់សំលៀកបំពាក់ឯកសណ្ឋានដោយខុសពីបទបញ្ជា និង ច្បាប់ព្រហ្មទ័ណ្ឌអន្តរកាលចំពោះជនណាដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើស នឹង ចំណុចណាមួយខាងក្រោមនេះ :

១-ជនណាប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ៣ មាត្រា ៤ មាត្រា៨ មាត្រា១២ មាត្រា១៣ មាត្រា១៤ មាត្រា១៥ និង មាត្រា១៦ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

២-ជនណាដែលនាំចូល លក់ ទិញដូរ កាន់កាប់ រក្សាទុក យកអាវុធជាតិផ្ទុះ ឬ គ្រាប់រំសេវតាមខ្លួន ដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត ។

៣-ជនណាដែលបានផ្តល់អោយ បានអោយខ្ចី ឬ បានជួលអាវុធជាតិផ្ទុះ ឬ គ្រាប់រំសេវដែលខ្លួនមានទៅជនដទៃ ។

៤-ជនណាបានដកកាំភ្លើងភ្ជង់អ្នកដទៃ ឬ បាញ់គំរាមកំហែងអ្នកដទៃ ឬ បាញ់ខ្យល់ ភ្លៀង ព្យុះ ឬ បាញ់លេង ឬ ការបាញ់សាកក្រៅពីកន្លែងបាញ់សាកដែលកំណត់ដោយក្រសួងមហាផ្ទៃ ឬ ក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា១៩.-

ជនណាមានលិខិតអនុញ្ញាតយកអាវុធតាមខ្លួនហើយធ្វើអោយបាត់គ្រាប់កាំភ្លើង ឬ មានចំនួនគ្រាប់កាំភ្លើងលើសពីការអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់ដោយគ្មានមូលហេតុត្រឹមត្រូវ ជននោះត្រូវដកហូតអាវុធ និង លិខិតអនុញ្ញាតនោះមកវិញ ។

ចំនួនគ្រាប់កាំភ្លើងដែលអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់ត្រូវ កំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ និង ក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា២០.-

វត្ថុតាងនៃបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវរឹបអូសទុកជា សម្បត្តិរដ្ឋ និង ត្រូវបញ្ជូន អោយទៅអគ្គនាយកដ្ឋាននគរបាលជាតិ ដើម្បីគ្រប់គ្រង លើកលែងតែអាវុធធុនធ្ងន់ដែលជាសម្ភារៈសឹកត្រូវបញ្ជូនទៅអគ្គបញ្ជាការដ្ឋាននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដើម្បីគ្រប់គ្រង ។

មាត្រា២១.-

ត្រូវដកហូតអាវុធ និង លិខិតអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់អាវុធ ព្រមទាំងមិនអោយប្រើប្រាស់អាវុធជាស្ថាពរពីជនណាដែល បានយកអាវុធ ឬ ជាតិផ្ទុះទៅបង្កបទល្មើស ។

មាត្រា២២.-

អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចណា ចេញលិខិតអោយប្រើប្រាស់អាវុធខុសពីការកំណត់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១២ មាត្រា ១៣ និង មាត្រា១៤ នៃអនុក្រឹត្យនេះត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ ជាធរមាន ។

ជំពូកទី ៦

អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា២៣.-

ក្រោយអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ក្រសួងការពារជាតិ និង ក្រសួងមហាផ្ទៃ ត្រូវពិភាក្សាពីការផ្ទេរកងជីវពលពីក្រសួងការពារជាតិ មក ក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា២៤.-

ជនដែលមានសិទ្ធិប្រើប្រាស់កាំភ្លើងខ្លីជាលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួន តាមការកំណត់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១២ និង មាត្រា១៣ នៃអនុក្រឹត្យនេះត្រូវមកសុំលិខិតអនុញ្ញាតប្រើប្រាស់អាវុធពីក្រសួងមហាផ្ទៃ ចំពោះនគរបាលជាតិ និង មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ឬ ក្រសួងការពារជាតិ ចំពោះកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ និង កងរាជអាវុធហត្ថក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរពីរខែក្រោយអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ។

ក្នុងករណីមិនអនុវត្តត្រឹមត្រូវតាមការកំណត់ខាងលើនេះ សាមីជនត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខច្បាប់ នឹង ត្រូវរឹបអូសអាវុធនោះទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ។

មាត្រា២៥.-

ក្រោយអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមានរាល់ក្លឹបបាញ់ស៊ីប ក្លឹបបាញ់កំសាន្តបែបកីឡាទាំងអស់ត្រូវបិទ ។

ចំពោះអាវុធជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ដែលមាននៅក្នុងក្លឹបទាំងអស់ ត្រូវយកមកប្រគល់អោយអគ្គនាយកដ្ឋាននគរបាលជាតិ ដើម្បីរក្សា ទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ។

ជំពូកទី ៧

អវសានប្បញ្ញត្តិ

<u>មាត្រា២៦</u>.-

អនុក្រឹត្យលេខ៦២ អនក្រ- បក ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៥ និង បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

<u>មាត្រា២៧</u>.-

រដ្ឋមន្ត្រី ទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន ពាក់ព័ន្ធ និង អភិបាលខេត្ត ក្រុង ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ អោយមានប្រសិទ្ធភាពចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខា តទៅ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី៣០ ខែមករា ឆ្នាំ ១៩៩៩

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

បានជំរាបជូន

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ

ស ខេង យូ ហុកគ្រី ទៀ បាញ់ អ្នកអង្គម្ចាស់ ស៊ីសុវត្ថិ សិរីរត្ន

<u>កន្លែងទទួល</u>

- -ខុទ្ទកាល័យព្រះមហាក្សត្រ
- -អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- -អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- -ខុទ្ទកាល័យនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- -ដូចមាត្រា ២៧
- -ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ